

Lleixà: 'És l'obra la que em mana, jo em deixo portar pel moment'

L'univers del Lleixà gravador es pot veure aquests dies al Museu de l'Empordà de Figueres

L'artista, davant d'una de les obres que s'exposen

Lleixà es defineix a si mateix com un artista clàssic. "Al matí pinto i a la tarda gravo", confessa. El per què, ell mateix ho explica: "la pintura no deixa de ser un treball pur, però que puc variar; el gravat té un punt d'artesà, però també d'atzar, el no saber el resultat final fins que aixeques el paper". D'un gaudi com aquest, no exempt de patiment, Lleixà no se n'ha volgut privar mai. Ara, el Museu de l'Empordà de Figueres proposa una exposició que esdevé un viatge per aquests cinquanta anys del Lleixà gravador, una mostra intensa que explora aquesta faceta poc coneguda de l'artista.

De gravats de Lleixà, el públic ja n'ha vist anteriorment, les editades per galeries, però no aquests, editats per ell mateix i concentrats en una sola mostra. La vuitantena de peces que ara exhibeix, seleccionades pel museu d'entre dues-centes cinquanta de la col·lecció privada de l'artista, són obres úniques. I és que Lleixà sempre ha fet, per voluntat pròpia, tiratges molt petits perquè "cada gravat sigui diferent". A través d'ells, l'espectador pot recórrer la iconografia que l'ha subjugat i que ha explorat en cada etapa, molts cops condensada en unes petites llibretes monogràfiques que també ara s'exhibeixen convertides en objectes d'art.

Lleixà sempre ha treballat per a ell, mai pensant en el públic, quelcom que dota la seva obra d'honestat i rigorositat. "Quan tinc un neguit, molts cops no sé ni perquè el tinc, m'entusiasme, m'enamoro d'un tema i l'exploro". Tampoc mai treballa amb una sola peça, sempre té molts fronts oberts. És una mena d'obsessió. Potser això s'entén millor si es recorda que tenia només 12 anys quan va dir-li al seu pare que volia dedicar-se a l'art, una declaració de principis que mai ha trencat.

Un creador "anàrquic"

Lleixà es confessa un gravador "totalment anàrquic" que, malgrat dominar la tècnica, molts cops se la salta perquè l'important és "el que vols suggerir". Tampoc amaga com gaudeix treballant el gravat. Qualsevol superfície apta per fer un gravat, ell l'aprofita per donar ales al seu món. A la mostra, moltes d'aquestes planxes –una és un trosset de la cuina de la seva mare– es presenten al costat de l'obra resultant.

Lleixà té una gran voluntat divulgadora. Així, a la mostra es podrà veure un vídeo del seu fill, el fotògraf i

realitzador Roger Lleixà, que ajuda a entendre el procés del gravat. També cal dir que es faran visites guiades, una de les quals pensada per a persones cegues, quelcom que emociona Lleixà. En aquestes, l'artista desgranarà els secrets que amaga, alguns tan puerils i màgics com l'ús de mitges fetes malbé de la seva dona per obtenir l'efecte desitjat.

L'artista explica, en una breu entrevista, quatre punts sobre la mostra.

Font del document:

http://www.emporda.info/cultura/2017/10/13/lleixa-lobra-que-em-mana/370274.html?utm_source=rss